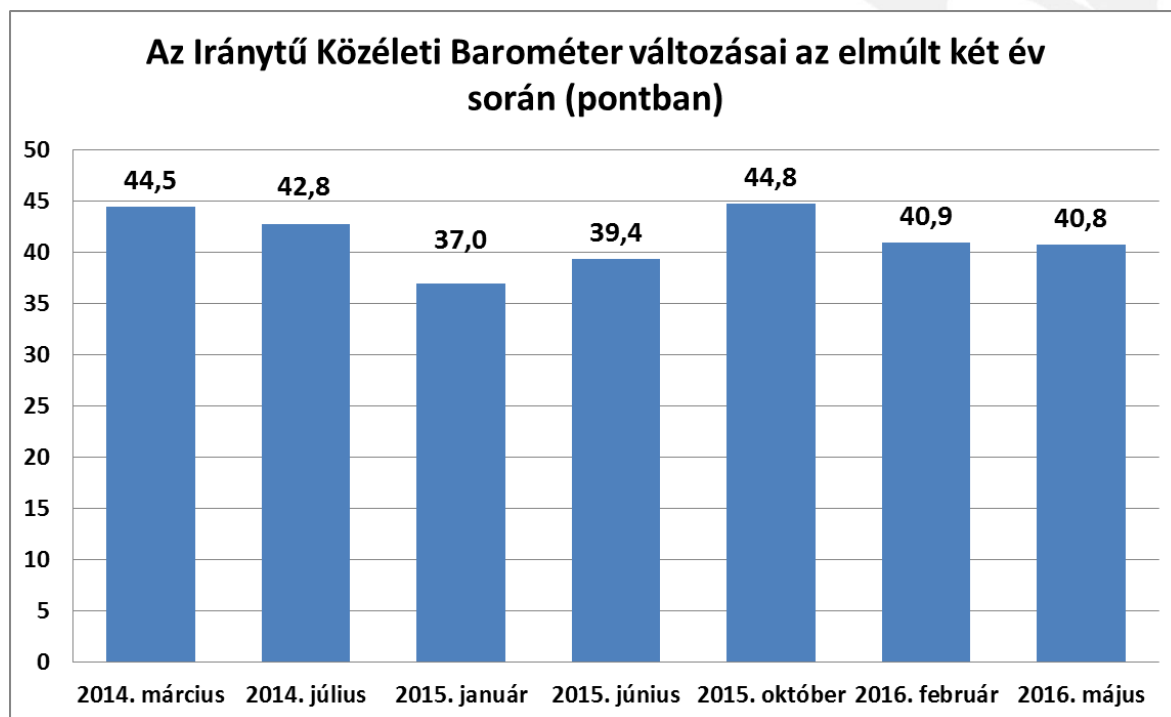

ELÉGEDETTSÉGI MUTATÓK ALAKULÁSA – IRÁNYTŰ KÖZÉLETI BAROMÉTER (IKB-INDEX)

A feldolgozott adatok a megyei és fővárosi nem- és korösszetétel, a legmagasabb iskolai végzettség, valamint a településméret-kategóriák, a budapesti kerületek, illetve települések jogállása szerinti népességeloszlás alapján tükrözik a választókorú lakosság véleményét. A mobiltelefonszámok hívása május 19. és 25. között zajlott, az adatfelvételt CATI-módszerrel végeztük. Kutatásunk hibahatára a teljes népességre vonatkoztatott 50%-os adatra nézve (95%-os valószínűséggel) legfeljebb +/- 3,1%, azonban valószínűbb, hogy az értékek census értéktől való távolsága ettől kisebb. A hibahatár a teljes népességre vonatkoztatott 50%-nál kisebb, valamint 50%-nál nagyobb érték esetében is csökken, ám a hibahatár nem kezelhető a ténylegesen lehetséges hiba nagyságaként.

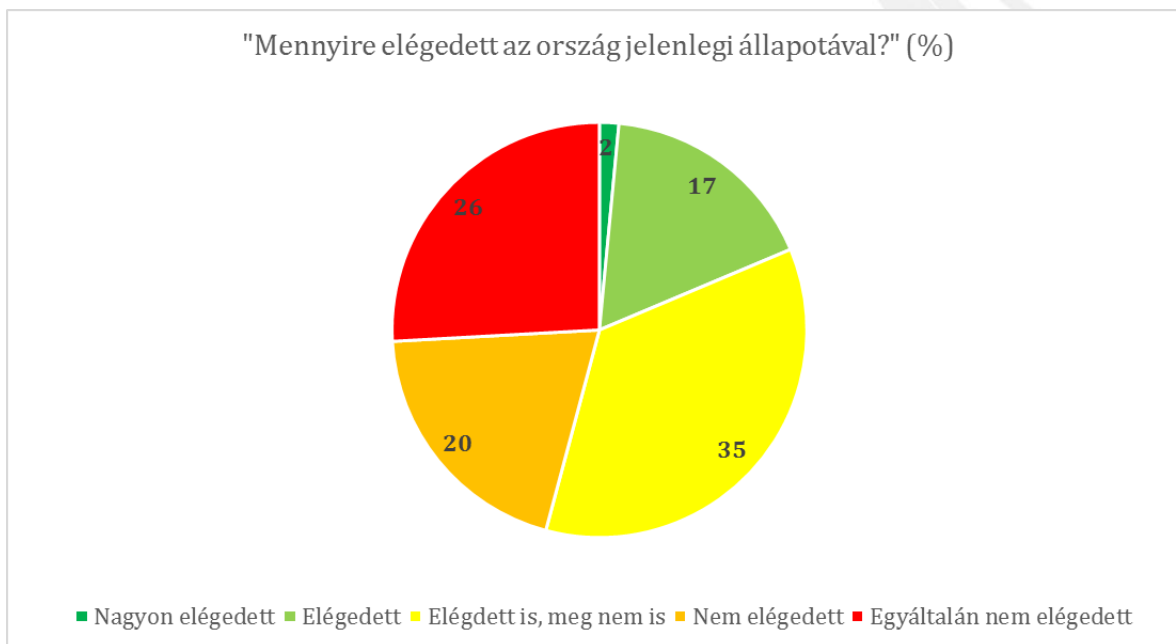
A fenti adatok tükrében kiszámoltuk az IKB-index jelenlegi állását, egyúttal felvázolva a korábbi méréseinkhez képesti trendváltozást.

Az Iránytű Közéleti Barométer értéke – melyet az ország jelenlegi állapotával való elégedettség, a 2010 óta fennálló Orbán-kormányok tevékenységével való elégedettség és a megélhetési körülmények változásának megítélése kérdésekre adott válaszok alapján állítottunk össze – legutóbbi (2016. februári) mérésünk óta minimálisan, de negatív irányba mozdult el. Az egyes összetevők változását külön-külön is figyelembe véve elmondható, hogy az ország jelenlegi

állapotának megítélése javult (0,4 pontot), míg az Orbán-kormányok tevékenységének megítélése és a háztartások megélhetési körülményei romlottak 0,3 illetve 0,6 ponttal. Fontos ugyanakkor megállapítani, hogy korábbi méréseink sorába illesztve a most kapott adatokat, volt már mélyebben is az érték, s ennek tükrében nem állapítható meg átfogó elégedetlenség és bizalomvesztés a választópolgárok részéről.

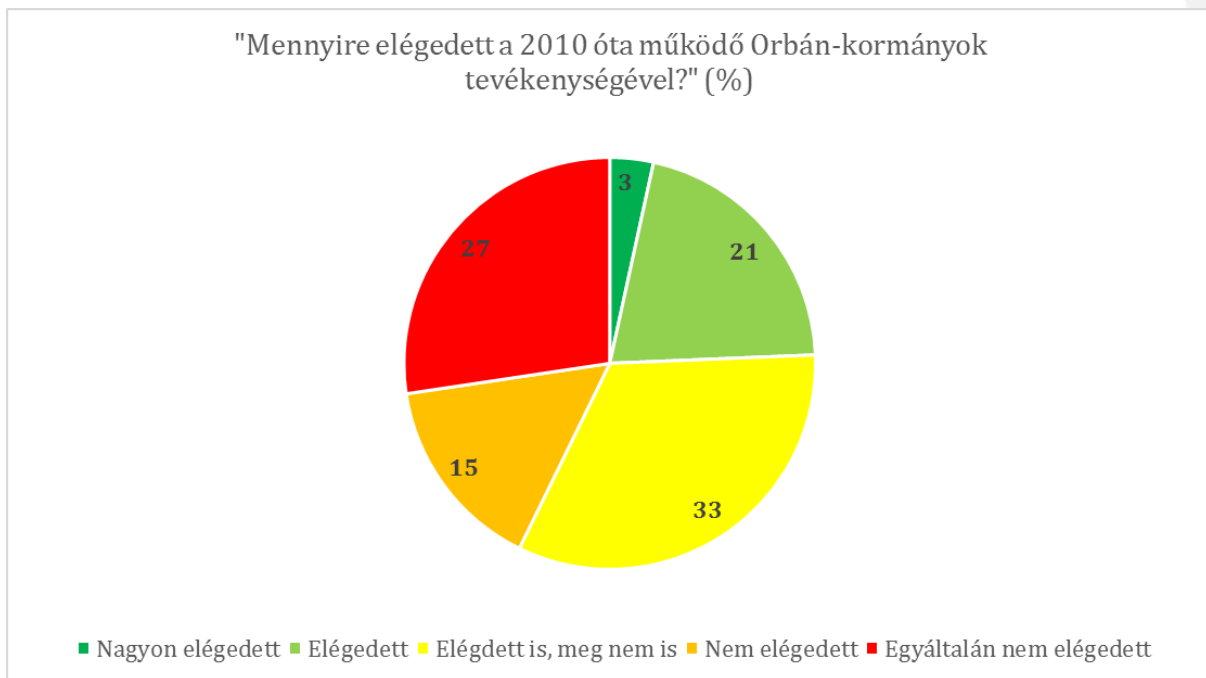
IKB1 Az ország állapotával való elégedettség

A megkérdezettek csaknem fele (46%) elégedetlen az ország jelenlegi állapotával (26% „egyáltalán nem elégedett”, 20% pedig „nem elégedett”). A „elégedettek”, illetve „nagyon elégedettek” együttesen csupán az összes megkérdezett egyötödét teszik ki. Köztes álláspontra („elégedett is, meg nem is”) a megkérdezettek 35 százaléka helyezkedett.

Csupán a Fidesz-KDNP támogatói körében alkotnak (relatív) többséget (46%) az ország jelenlegi állapotával elégedettek. A kormánypárti szavazók körében csak 10% az elégedetlenek együttes aránya, míg a köztes álláspontra („elégedett is, meg nem is”) helyezkedőké 44%. Az ellenzéki pártok szimpatizánsai között az elégedetlenek minden táborban abszolút többséget képviselnek, az ún. baloldali pártok esetében még inkább, mint a Jobbikos szavazók körében.

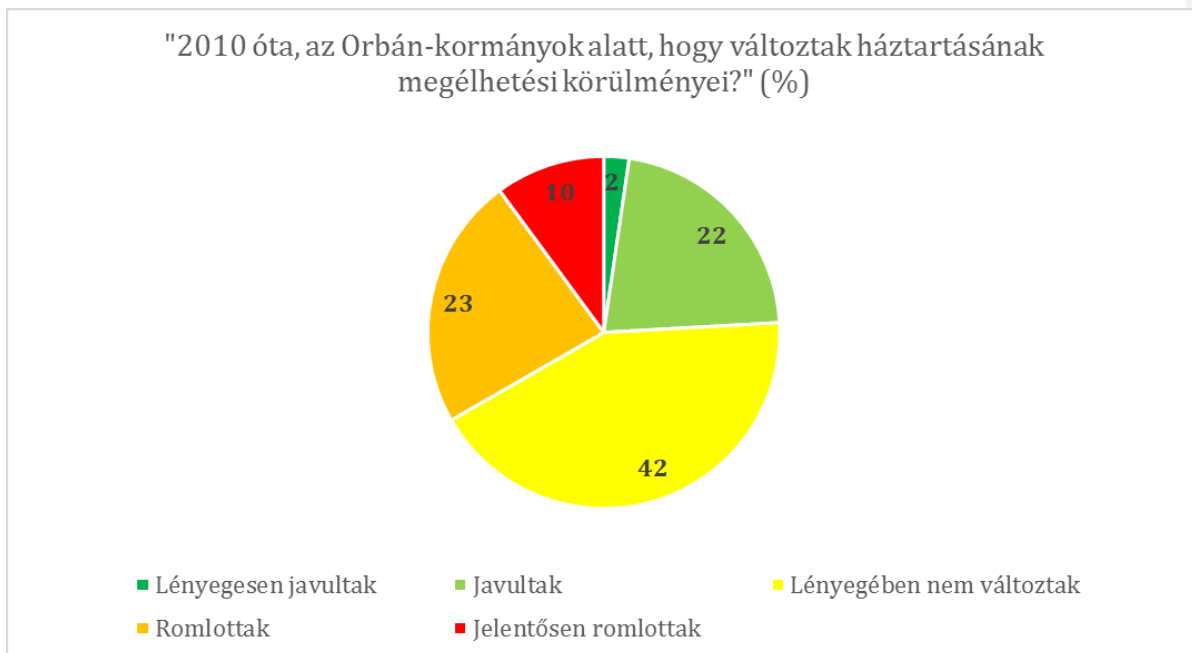
IKB2 A kormány tevékenységével való elégedettség

Az ország állapotával való elégedettség/elégedetlenség mértékéhez képest pozitívabb a kormányzás megítélése, noha az elégedetlenek összesített aránya így is relatív többséget alkot (42%). A második és harmadik Orbán-kormány tevékenységével az összes megkérdezett egynegyede elégedett, míg a köztes álláspontra („elégedett is, meg nem is”) helyezkedők aránya 33 százalékot tett ki.

A kormány tevékenységének megítélése esetében is elmondható, hogy csupán a Fidesz-KDNP támogatóinak körében alkotnak (abszolút) többséget (együttesen 65 százalékot) az elégedettek. A kormánypártok szimpatizánsainak körében az elégedetlenek aránya elenyésző (mindössze 3%), s a köztes álláspontra helyezkedők („elégedett is, meg nem is”) aránya 31 százalékot tesz ki. Az ellenzéki pártok támogatóinak táborában kivétel nélkül abszolút többségben vannak az elégedetlenek, körükben minden csoportban 10% alatti az elégedettek aránya.

IKB3 A háztartások megélhetési körülményeinek változása

Az előző két kérdéshez (ország jelenlegi állapota, kormányzati teljesítmény megítélése) képest még kedvezőbb adatokat láthatunk a háztartások megélhetési körülményeinek változása tekintetében: a relatív többséget (42%) itt már azon válaszadók alkotják, akik szerint „lényegében nem változtak” a megélhetési körülmények 2010 óta (ez persze nem csak pozitív előjellel interpretálható). A 2010 óta negatív trendet észlelők az összes megkérdezett egyharmadát teszik ki, míg a pozitív változást tapasztalók az egynegyedét.

A saját háztartás megélhetési körülményeinek változása tekintetében elmondható, hogy a legkedvezőbbben a kormánypártok támogatói ítélik meg a helyzetet: körükben összesen 50% volt a javulást tapasztalók aránya, s csupán 9 százalékuk beszélt saját háztartása anyagi helyzetének romlásáról a 2010 óta eltelt időszakra vonatkozóan. A kormánypárti szavazók 40 százaléka nem tapasztalt lényeges változást e területen 2010 óta. Az ellenzéki erők valamelyikét támogatók esetében minden párt szimpatizánsainak körében jóval kedvezőtlenebb megítéléssel találkozhatunk. Leginkább az ún. baloldali pártok támogatói számoltak be a megélhetési körülmények romlásáról (a DK és az MSZP támogatói körében abszolút többséget alkotnak a negatív trendet megjelölő vélemények). A Jobbik szavazóinak 40 százaléka nem tapasztalt lényeges változást háztartása megélhetési körülményeinek vonatkozásában a 2010 óta regnáló kormányzatok alatt, miközben negatív változásról összesen 46 százalékuk, javulásról pedig mindössze 14 százalékuk számolt be.